

SEPTEMBER, OKTÓBER / 2020

MRAVENISKO

číslo 1, 2 ▪ ročník 11.

Súkromná základná škola
pre žiakov so všeobecným
intelektovým nadaním
Bajkalská 20,
BRATISLAVA

www.szsbaikalska.sk

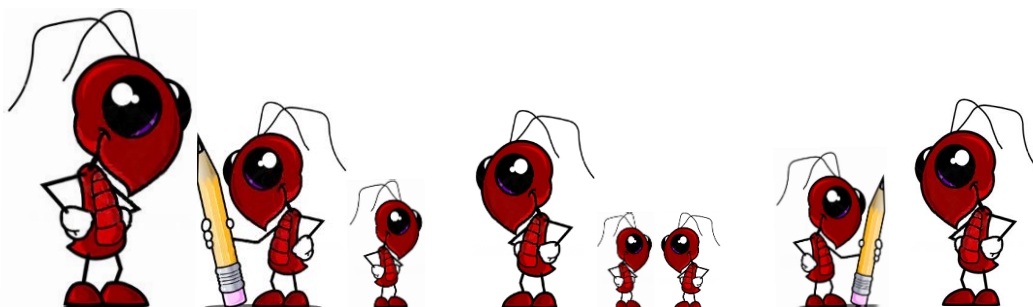
V TOMTO ČÍSLE:

LETNÉ PRÁZDNINY

ANKETA ŽIAKOV WORDS

ZÁĽUBY

NA VYUČOVANÍ

*Tlačená verzia časopisu Mravenisko vychádza vďaka finančnej zbierke rodičov detí
1. stupňa našej SZŠ. ĎAKUJEME!*

SLOVO NA ÚVOD

Milí priaznivci Mraveniska,

škola po letných prázdninách otvorila svoje brány a všetci sme museli naštartovať dosť nezvyčajne. Zrazu všetci nosíme rúška, s rodičmi sa lúčime ešte vonku pred školou, ruky si dezinfikujeme úplne automaticky a usmievame sa na seba len očami a rukami. A ešte je tu jeden moment – každé ráno sa, vy najmenší, zastavíte pri vchode do školy a nastavíte nám čelo, aby sme vám odmerali teplotu. Netušila som, akou milou povinnosťou sa ranná služba pri dverách školy pre mňa stane. Teší ma, že sa s vami môžem ráno privítať a prehodiť pár slov. Vážne, na rána sa teším zo všetkého najviac a tento ranný rituál (bez merania teploty) by som navrhla ponechať aj v časoch, keď už bude korona len blednúcou spomienkou.

Uvedomila som si, že mi to pomáha naštartovať deň a zvládnuť všetky tie ťažké, ale aj ľahké dni. Obzvlášť v týchto mesiacoch, keď sa veci okolo nás rýchlo menia, mi tento ranný rituál dáva pocit, že deň sa uberá správnym smerom. Dúfam, že to cítite tak aj vy. Dobrým a prospešným zvykom môže byť tiež ranné umytie zubov, pokojné desiatovanie cez veľkú prestávku, zapísanie si úloh do zrkadielka, sústredenie sa na hodinu po zazvonení, poobedná maškrtka po návrate domov alebo prichystanie si vecí podľa rozvrhu na nasledujúci deň do tašky.

Niektoré rána, obzvlášť tie pondelkové, bývajú pre viacerých z nás náročné – skoré vstávanie, vykročenie do hmlistého a chladného dňa, rozpamätávanie sa na školské a pracovné povinnosti. Keď si ešte pri dverách spoločne pohundreme alebo sa naopak potešíme nejakou milou udalosťou z rána, verím, že sa nám lepšie vykročí v ten deň správnym smerom. Keď ma nabudúce uvidíte stáť pri dverách, neváhajte sa postťažovať na ťažké ráno alebo sa pochváliť dobrou náladou, poteším sa obom rovnako.

Kristína Kačaljaková

Ako už všetci viete, naše Mravenisko oslávilo 10 rokov. Ďakujeme všetkým prispievateľom a tvorcomi krátkeho video dokumentu Krištofovi Grausovi z triedy Jays, ktorý za svoju prácu dostal aj ocenenie z rúk našej pani riaditeľky. Niektorí ste už dokument iste videli a tí, ktorí ste sa k nemu ešte nedostali, máte možnosť tak urobiť kliknutím na tento link:

<https://www.youtube.com/watch?v=3asb7dJ34BA>

REDAKCIA

Šéfredaktorka: Viera Dršková

Grafická úprava a distribúcia: Miroslav Rapant

Spolupracovali: Magdaléna Lederleitnerová, Liliana Matiašková, Lucia Bašista Orišková, Barbora Bieliková

Prispievatelia: žiaci 1. – 4. ročníka SZŠ Bajkalská 20, Bratislava

PRÁZDNINY OČAMI RAYS

Počas leta sa situácia súvisiaca s pandémiou COVID-19 mierne upokojila a deti si mohli užívať teplé letné dni. Mnohé prvýkrát okúsili čaro pobytových táborov a rozhodli sa so svojimi zážitkami podeliť s ostatnými.

Pár dní po skončení školského roka sme sa vybrali do tábora pre nepočujúcich. Je to taký tábor, z ktorého výťažok ide pre nepočujúcich. Bol som tam už tretíkrát a už tam mám aj kamarátov. Keď sa tábor skončil vyrazili sme do hotela *Sliezsky dom*. Je to najvyššie položený horský hotel v celom Slovensku aj v Česku. Po turistike sme išli za maminými kamarátkami zo strednej školy. Bol tam aj veľmi pekný psík, ktorý sa volal Laura. Keď sme skončili stretnutie, išli sme do Chorvátska. Tam bolo nádherne. Po návrate na Slovensko som išiel ešte do golfového tábora. A teraz som už zase v škole.

Richard Vodilka, 3. R

Cez prázdniny som bola v tábore. Jeho téma bola LUNAPARK. Mali sme tam štyri aktivity za deň. Bola som tam aj s mojou sestrou, ktorá má jedenásť rokov. Boli tam aj jej nové tri spolužiačky. Tento rok tiež nastúpila do našej školy. Bola som aj vo wellness hoteli. Tam som bola zase so starými rodičmi. Páčila sa mi tam vodná jaskyňa. Často som do nej chodila. Počas leta som bola ešte na jednom tábore. Na tomto som bola s Dadou Môt'ovskou a mali sme s ňou super aktivity. Keď odchádzala, dala mi čokoládový kamienok. Ten tábor a aj celé leto bolo super.

Ema Kordošová, 3. R

Chodím do *atletického klubu Kryha*. Chodím tam len jeden rok a už som sa zlepšil o dvadsať sekúnd celkového času. Prihlásil som sa na preteky Čokoládová tretra. Prvé kolo sa konalo v internáte Mladá Garda. Do ďalšieho kola postúpili dvanásť súťažiaci. Ja som skončil s časom tridsaťštyri sekúnd a dvadsaťtri stotín deviaty. Druhé kolo sa konalo v Košiciach. Bol tam oveľa krajší štadión ako tu v Bratislave. Dosiahol som tam zároveň svoj osobný rekord. Z Košíc som si zobral ôsme miesto. Ďalej postúpili desiaty. Tretie kolo sa konalo v Ostrave. Tu som opäť prekonal svoj osobný rekord na čas tridsaťtri sekúnd a dvanásť stotín. Tento čas mi už nestačil na postup do štvrtého kola. Skončil som šestnásť a postúpili iba ôsmi. Bol som veľmi sklamaný, lebo som stále trénoval. Teším sa na ďalší ročník.

Hugo Barta, 3. R

PRÁZDNINY CEZ OKULIARE

Na výtvarnej výchove sme maľovali naše autoportréty so slnečnými okuliarmi, do ktorých sme nakreslili naše najkrajšie zážitky z prázdnin.

2. Elfs

3. Rays

NA VYUČOVANÍ

ROČNÉ OBDOBIA

V škole sme sa učili o ročných obdobiach. Boli sme rozdelení na štyri skupiny: jar, leto, jeseň a zima. Skupiny sme si losovali. Ja som bola v skupine leto. Dokonca som sa v lete aj narodila. Mňa to veľmi bavilo, lebo sme robili obrovský plagát s obrázkami. Do školy sme si mali doniesť rôzne časopisy a z časopisov sme spoločne vystrihovali obrázky k ročným obdobiam. Naša skupina lepila obrázky, ktoré symbolizujú leto. Na plagát sme nalepili strom, lebo stromy vyzerajú v každom ročnom období inak, tiež more aj kvety.

Elia Salnerová, 2. E

LEONARDO DA VINCI

S Luckou sme sa začali učiť o vynálezcovi a maliarovi Leonardovi da Vinci. Jeho najznámejší obraz je *Mona Lisa*. Keďže ju maľoval pred 500 rokmi, nevieme, kto je vlastne na obraze. Možno je to nejaká bohatá žena, ale možno je to aj Leonardo sám. Čo my vieme? Veď to už bolo veľmi dávno.

Dokonca na výtvarnej výchove sme si každý svoju Monu Lisu namaľovali. Ja som Monu Lisu namaľovala ako predavačku v *McDonald's*. Mona Lisa sa nachádza v múzeu *Louvre v Paríži*, kam ma tento rok počas jarných prázdnin zobrali rodičia.

Adela Medová, 2. E

Syn hovorí mame:

- Mami, horí lampa.
- Nehovorí sa horí lampa, ale lampa svieti.
- Tak mami, už nám svietia aj záclony...

- Ocko, počula som, že veľké ryby jedia sardinky.
- To je pravda.
- A ako si otvárajú konzervy?

NA VYUČOVANÍ POČAS KARANTÉNY

ZVIERACÍ PARK

Magdalénka nám zadala projekt z výtvarnej spojený s prírodovedou. Vytvárali sme zvierací park. Mali sme si vybrať 7 skutočných zvierat a vymyslieť 3 vlastné a napísať o nich kde žijú, čím sa živia a ich vlastnosti. Najviac ma bavilo vymýšľať si vlastné zvieratá. Park aj spolu so zvieratami sme potom mali vytvoriť aj v 3D podobe.

Krištof Grujbár, 3. W

CIGÁNSKI DIABLI

Na konci marca náš známy orchester *Cigánski diabli robil livestream koncert youtube*. Keďže sme sa Ľubošom na hudobnej venovali aj rôznym hudobným žánrom a hudobným témam, premietal nám, ako hrajú rôzne orchestre a skupiny. Vierka nám poslala informáciu, že bude na youtube tento koncert, keď hudobníci teraz nemôžu hrať naživo. Bolo to pekné.

Sára Hargašová, 3. W

PONOŽKÁČIK – CHOBOTNICA

Na hodinách s Magdalénkou sme poobede robili rôzne aktivity, aby sme sa nenudili a pri tom sme aj kreatívni. Keď vlastnoručne vyrobené výtvary ukážem rodičom, tak sa tešia, lebo sú nezvyčajné, pekné a využívajú staré materiály. To všetko vďaka Magdalénke a jej dobrým a kreatívnym nápadom. Minule sme vyrábali *ponožkáčikov*, malých tvorov z nepotrebných ponožiek. Veľmi dobre sa z nich robí chobotnica. Na ponožkáčika sme potrebovať: dlhý silný špagát, veľa vaty, ponožku a fixku. Päť ponožky vyplníme vatou a potom ju silno zaviažeme, aby sa nám urobil tvar guľky – hlava chobotnice. Zvyšok ponožky nastriháme na plátky hrubé okolo 1cm ako chápadla. Potom fixkou dorobíme oči a ústa a dáme nejakú mašľu okolo krku, aby tam nebolo vidno špagát, ktorým sme viazali ponožku do tvaru guľky. Ja ponožkáčika používam ako plyšovú hračku a niekedy ako ozdobu na stôl. Je malý, roztomilý a robí mi spoločnosť aj počas hodín na online vyučovaní. Okrem toho sme robili ešte všeličo iné. Aj pozdravy ku dňu matiek.

Laura Sofia Kraner, 3. W

NA VYUČOVANÍ POČAS KARANTÉNY

ASAMBLÁŽ

Na online hodine výtvarnej výchovy sme si s Magdalénkou robili asambláž. Doma som si našla nepotrebné veci ako napr. špáradlá, vatové tyčinky, rôzne gumičky, postavičku z *kinder* vajíčka, tyčinku z lízanky, sponku, guľičky a vrchnák z pera. Začala som ich lepiť na výkres, niektoré veci som nalepila lepidlom, iné zas lepiacou pištoľou. Potom som celý výkres začala vyfarbovať akrylovými farbami. Nechala som ho vysušiť a asambláž bola hotová. Pekné, však?

Sára Hargašová, 3. W

ZÁĽUBY

BALET

Medzi moje obľúbené činnosti patrí balet. Na tréning chodím každý utorok a štvrtok. Chodím tam veľmi rada. Na tréning nosíme špeciálne oblečenie: dres, sukničku a pančuchy. Na začiatku hodiny sa vždy najskôr rozcvičíme. Medzi niektorými cvikmi robíme aj gymnastiku. Na gymnastike robíme sviečku, mostík a mlynské kolo. Na konci sa niekedy zahráme sochy. Mám tam veľa kamarátok a vždy sa na hodinu teším. Rovnako sa teším aj nové číslo mraveniska.

Júlia Paľová, 3. R

MOTOKÁRY

Motokáry mám rád, pretože ma to veľmi baví. Naučíš sa tam šoférovať. Chodím tam s otcom a niekedy aj so sestrou. Ocko ma to učí a potom spolu pretekáme. Ešte som nad ním nevyhral, ale snažím sa. Vždy keď ma ide predbehnúť, blokujem ho, ale zatiaľ mi to nikdy nevyšlo a predbehol ma aj tak. No aby som nechválil, predbehnú ma aj moje sestry. Jedna má tri roky a staršia jedenásť.

Adam Makita, 3. R

TENIS

Moja záľuba je tenis. Na tenis som začal chodiť v roku 2020 pred letnými prázdninami. Tenis je taký šport, kde hráš s tenisovou raketou. Hrá sa na ihrisku so sieťou, kde si odrážame loptičku z jednej strany na druhú. Doma mám niekoľko tenisových loptičiek. Na tenis chodím každú stredu a každý piatok. V stredu som sám s trénerom a piatok mám aj partnera na hru.

Artem Belkin, 3. R

BALET

Balet mám veľmi rada. Venujem sa mu od šiestich rokov. Chodím do baletnej akadémie, kde sa okrem klasického baletu venujeme aj divadelnej tvorbe. Každá hodina sa začína rozcvičkou, potom nacvičujeme tanec alebo trénujeme pri tyči. Tréning je náročný, ale aj zábavný. Najradšej cvičím skoky pri tyči. Cez letné prázdniny som bola v dvoch baletných táboroch. Balet vznikol vo Francúzsku. Labutie jazero je najznámejší balet na svete.

Michaela Kabátová, 2. E

ZÁĽUBY

ATLETIKA

Volám sa Saška a rada behám. Od troch rokov som začala behať na súťažiach a chodiť na tréningy atletiky. Vyhrávam na súťažiach poháre a medaily. Dokonca som prebehla chlapcov a aj staršie dievčatá. Boli síce všetci rýchli, ale aj tak som ich prebehla. Moja trénerka sa volá Mia a tréneri sa volajú Radek a Šimon. Mám ich veľmi rada, pretože sú na mňa milí a je s nimi zábava. Teraz trénujeme vonku, minule som dokonca trénovala pod stromami, pretože pršalo. Atletika je super šport!

Alexandra Javorková, 2. E

FUTBAL

Futbal mám rád, lebo rád behám a kopem do lopty. Hrávam futbal v škole, aj na tréningu. Tréningy mávam trikrát do týždňa a hrávam v novomestskom športovom klube. Je to dobrý šport. Pri futbale musíš mať dobrú techniku, musíš vedieť dobre strieľať na bránu a aj rýchlosť je veľmi dôležitá. Čoskoro budem hrať aj zápasy a na to sa už veľmi teším.

Boris Fischer, 2. E

BASKETBAL

Veľmi rád chodím na basketbalový tréning. Mám ho v pondelky a stredy. Trénujem za **Inter** a učíme sa tam všelijaké nové finty. Práve dnes sme sa naučili **ťažký dribling**. A viete, čo som robil ja? Musel som si loptu pohadzovať okolo vlastných nôh. Navyše som bol najlepší skokan do diaľky z celého tímu. Vyhral som súťaž až trikrát. Basketbal je kolektívny šport, pričom sa lopta hádže do koša. Hrajú ho piati hráči proti piatim ďalším. V októbri budeme hrať turnaj a zahrám si aj ja! Hádám sa mi podarí streliť nejaký kôš.

Sebastian Manuel Jovankovič, 2. E

LYŽOVANIE

Lyžovať som začal v štyroch rokoch v **lyžiarskom klube ASC**. Je to môj najobľúbenejší šport. Sezónu začíname už v lete. Korčuľujeme na kolieskových korčuľoch, bicyklujeme, beháme a veľa posilňujeme, aby sme v zime vládali lyžovať. Hneď ako nasneží, ideme na kopec. Chodievame na sústreďenia do Rakúska. Zúčastňujeme sa aj na rôznych pretekoch – nielen lyžiarskych, ale aj korčuľiarskych. V septembri sa mi podarilo vyhrať preteky v **inline** slalome. Lyžovanie je zábava a mám v klube aj veľa kamarátov.

Viktor Grujbár, 2. E

MINI ANKETY

KEĎ SME SA UČILI ONLINE, PÝTALI SME SA RODINY, KAMARÁTOV, SUSEDOV...

Čo ste sa nové naučili, zistili, uvedomili si alebo akú skúsenosť ste získali počas tohto obdobia – počas karantény?

Pýtala sa Júlia Majerčáková

Brat Miško: Na jednej strane by som sa rád vrátil do školy za kamarátmi, lebo tí mi chýbajú, samotné vyučovanie nie až tak, keďže ho máme dosť online. Na druhej strane sa veľmi teším, že sme mali konečne rodinný čas a boli všetci tak dlho spolu domu a robili také normálne, obyčajné veci. Chýbajú mi babka a dedko, ktorí sem nemôžu prísť cez troje hranice.

Mamina: Predtým som musela každý mesiac cestovať do Štokholmu, aby som sa stretla s kolegami, hoci aj na pár hodín. Teraz to zrazu nie je potrebné a všetko sa dá vybaviť z pohodlia domova. A konečne mám čas na svoje domáce projekty, napr. vyvýšené záhony plné jahôd a paradajok. Takže kríza nebola až taká kritická.

Tatino: Pred tým som veľa cestoval a bol som z toho už veľmi unavený. Ledva som stíhal sledovať, čo sa moje deti učia a čím žijú. Teraz sa svet zastavil a nie je to zlé. Odrazu sa dajú robiť veci aj z domu, bez toho, aby človek precestoval tisíce kilometrov a v ušetrenom čase sa môžem venovať deťom. A tiež som zistil, že nie som učiteľ, rád zase vrátim túto prácu profesionálom, len čo sa to bude dať.

Babka Oľga z Bratislavy: Keďže sme dodržiavali karanténu, videla alebo skôr počula som deti a vnúčatá len cez Skype. To sa už našťastie skončilo a vídavame sa aj naživo. Veľmi mi chýbali. A človek zistí, ako málo toho potrebuje, ani po tých dvoch mesiacoch nemusím ísť do žiadneho obchodu, okrem základných potravín.

Babka Valéria z Bulharska: Chýbajú nám vnúčatá, ešte viac ako zvyčajne v tomto čase, keď sme už vedeli, že sa blížia prázdniny a oni čoskoro prídu. Keďže karanténa v Bulharsku bola ešte horšia ako na Slovensku, našim jediným rozptýlením bolo chodenie na záhradu, ale ani tam nás to veľmi netešilo, keďže nevieme, či si vnúčatá budú môcť tento rok odtrhnúť broskyňu alebo zjesť hrozno.

Pýtala sa Dorota Miklášová

Mama: Naučila som sa, že neustála zmena počas dní je veľmi vyčerpávajúca a neprispieva psychickej pohode. Získala som skúsenosť s novými aplikáciami.

Tatino: Naučil som sa rozdeliť si prácu, ktorú robím pol dňa z domu a časť v práci. Zistil som, že *homeoffice* je veľmi namáhavý a neefektívny.

Babina NM: Naučila som sa šiť rúška. Moja skúsenosť je – byť dlho sama a byť trpezlivá.

Babina HC: Naučila som sa žiť doma zavretá dlhú dobu. Zistila som, že sa moja rodina postará.

Krstná: Naučila som sa vyrábať tvaroh. A že sa veľmi ľahko sa vzdávame svojich slobôd.

Krstný: Naučil som sa tapetovať a maľovať byt a nahadzovať omietku a stierkovať. Zistil som, že fyzická práca je veľmi namáhavá.

MINI ANKETY

Pýtal sa Matej Medveď

Babina: Človek si musí svoje zdravie veľmi chrániť, musí byť zodpovedný nielen k sebe, ale aj k svojmu okoliu. Dôležitá je trpezlivosť, je potrebné životné tempo znížiť, venovať sa viac svojim blízkym a byť jeden druhému oporou. Mali by sme byť skromnejší a stanoviť si životné priority. Naučila som sa nové veci napr. šitie rúšok. Počas domácej výučby s tebou, som si zopakovala vedomosti získané v minulosti v škole.

Teta Dada: Ako účtovníčka nemôžem mať nikdy mimoriadne voľno. Potvrdila som si, že **IT technológie** sú v súčasnosti pre ľudí veľmi potrebné a pomáhajú nám. Tiež som si oveľa viac uvedomila, aké je pre ľudí dôležité zdravie, blízkosť svojej rodiny a priateľov. Je super mať rodinný dom, lebo môžem byť počas karantény vonku, lebo príroda a slnko lieči. Uvedomila som si, aké je super opieť si vonku v prírode špekáčiky. Zdokonalila som sa vo varení. A že najdôležitejšie je vedieť sa akceptovať a pomáhať si.

Prababka: Je to pre mňa problémová doba, s akou som sa vo svojom živote ešte nestretla, a to mám 89 rokov. Videla som, ako sa právnik učí cez počítač, kde sú napojení žiaci aj pani učiteľka, ako sa spolu rozprávajú a je to pre mňa úplne nepochopiteľné. Patrím do najrizikovejšej kategórie ľudí a som vďačná, že mi deti v tomto období pomáhajú, chránia ma a posmeľujú ma. Tak trochu mi to pripomína detstvo počas vojny, kedy sme si tiež museli jeden druhému veľmi pomáhať, nemohli sme chodiť von a žili sme v strachu.

Pýtal sa Matúš Čierny

Mamina: Počas karantény som sa naučila farbiť si vlasy. A konečne mala čas na dokončenie bylinkovej záhrady a na vonkajšie práce okolo domu.

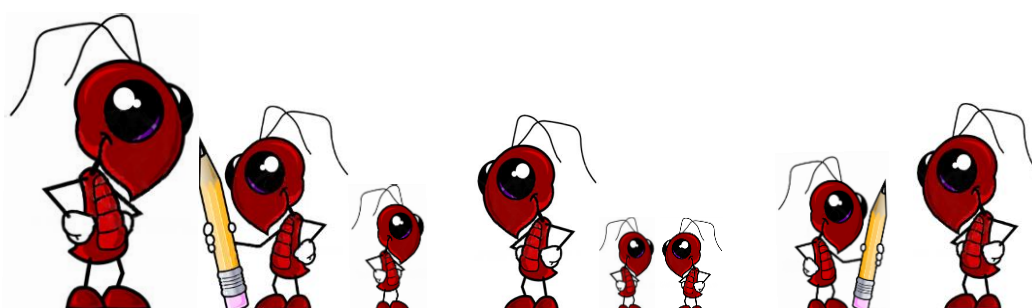
Tatino: Počas karantény som sa naučil farbiť vlasy manželke. A mal som čas na prípravu a narúbanie dreva na zimu a na vonkajšie práce okolo domu.

Sestra: Počas karantény som sa naučila robiť s bratom vafle. Dostali sme lavičku na strome a čas na hranie sa s naším psom.

Babka: Počas karantény som sa naučila šiť rúška. Ale mám viac práce, keďže som učiteľka a teraz vyučujem z domu.

Dedko: Počas karantény som sa nenaučil nič nové. Je to domáce väzenie.

Naša sučka: Nera sa počas karantény naučila nový trik. Vďaka korona vírusu mala čas na hranie sa s nami.

MINI ANKETY

Pýtala sa Laura Sofia Kraner:

Mamina: Získali sme trochu viac času ráno, keďže nemusíme cestovať v ranných zápchach a máme teda navyše dve hodiny, ktoré využijeme na dlhší spánok a ranné cvičenie či behanie. Tiež sme sa úplne všetci (aj rodičia aj školáci) naučili oveľa viac pracovať s *digitálnymi nástrojmi* a komunikovať cez videá.

Brat Bruno, 11 rokov: Zistil som, že hoci celý školský rok som chcel byť doma namiesto školy, tak teraz by som oveľa radšej išiel do školy za kamarátmi. Chýba mi šport a športoviská, už sa teším, keď budú otvorené. Naučil som sa piecť palacinky. A páči sa mi, že nemáme až tak veľa vyučovacích hodín. A páči sa mi, že môžem počas voľna viac hrať futbal.

Ocino: Opäť som si precvičil varenie. Zistil som, že ešte stále viem variť chutné jedlá. A aj zdravé. Bez polotovarov.

Sesternica Viki, 5 rokov: Naučila som sa stavať stan a kempovať u Laury na záhrade. Páči sa mi, že môžem viac tráviť čas s rodinou a veľmi sa mi páči, že so sesternicami vymýšľame super hry.

Sesternica Rebeka, 12 rokov: Naučila som sa pracovať s aplikáciami na online hodinách. Baví ma, že som omnoho viac s rodinou. Počas domácej školy som mala veľa času sa zaoberať tým, čo by som chcela robiť v budúcnosti.

Pýtal sa Samuel Výboch:

Mama: Naučila som sa božskej trpezlivosti. Každé ráno cvičím jogu. Uvedomila som si, že je to pekný čas a možno taký v našom živote už nikdy nebude. Síce občas náročný, ale veľmi často aj príjemný. Mali by sme byť zaň vďační...

Tata: Naučil som sa, že keď ide o zdravie nás a našich blízkych (starých rodičov, rodičov, detí, rodiny), všetci sa vieme rýchlo zomknúť a správať sa veľmi zodpovedne aj za cenu menšieho pohodlia a komfortu. Tiež sme sa naučili, že ľuďom stačí na pohodlné fungovanie málo a menej vecí: nejaké pekné miesto na život, jedlo a príroda - čiže mnohé, čo bolo súčasťou našich životov doteraz skutočne nie je nevyhnutné (nákupne centrá, fitnes centrá, kiná, reštaurácie). Nakoniec nám aj tak chýbajú iba ľudia a kontakt s nimi: rodina, spolužiaci, kamaráti.

Brat: Naučil som sa viac pracovať na počítači. Keďže sme na chate, tak po škole môžeme stavať bunkre. Naučil som sa *šérovať* obrazovku v Zoome.

Babka: Začala som zasa šiť *patchworkové* deky pre svoje 3 vnúčatá. Každá jedna deka trvá asi dva týždne. Mohla som si to rozložiť po celom dome – látky, žehličku, stroj a nemusela som to spratať, lebo som vedela, že nikto nepríde a nebude to nikomu zavádzať.

Dedko: Zistil som, že viem variť aj náročnejšie jedlá, poupratoval som si, čo som odkladal roky rokúce. Skúsil som nové hobby (dedko je *vitrážista*) – robiť 3D Tiffany lampy a krabičky a útvary. Učil som sa matematiku po telefóne s najstaršou vnučkou – rovnice. Oveľa viac sa venujem záhrade, kde máme všetko, čo potrebujeme na varenie, čo sa na nás aj priaznivo ukázalo – pribrali sme obaja, babka a aj dedko.

MINI ANKETY

Pýtala sa Isabella Kucharik:

Mamina: Naučila vážiť si slobodu a možnosti, ktoré mi pred tým prišli samozrejme. Uvedomila som si, že všetko je pominuteľné. Zistila, že môj deň má niekedy „40 hodín“.

Sesternica: Naučila som sa lepšie variť a cvičiť jogu a tiež som zistila, ako je super mimo tohto voľna, keď môžeme chodiť do roboty, školy tiež von s kamarátmi a v podstate robiť čo chceme, kedy sa nám zachce, ako napríklad tiež ísť na dovolenku k moru, spoznávať iné štáty a podobne.

Teta: Chodila som do práce a doma som bola iba 2 dni v týždni. Naučila som sa čalúniť stoličky a šiť rúška. A skúsenosť? Začínam si viac vážiť, že som mohla ísť kam som chcela a kedy som potrebovala. Mohla som sa stretávať s rodinou a nemusela som sa báť, že niekto z mojich blízkych ochorie. Tak jednoducho povedané – už nič nie je samozrejmosť.

Babka: Naučila som sa piecť nové koláče, zistila som, že sa dá práca vykonávať z domu, uvedomila som si, ako veľmi mi chýba osobný kontakt s najbližšími a podobne.

Prateta: Potvrdilo sa, že najdôležitejšie je zdravie. Táto doba nás naučila trpezlivosti a zodpovednosti voči svojim blízkym a okoliu. Zobrala mi možnosť stretávať sa a tráviť čas s ľuďmi, ktorých mám rada a na ktorých mi záleží. Mimoriadne voľno som trávila doma a na záhrade, venovala som sa rodine, záhradke a veľa som chodila do lesa s psíkom Johym.

Pratetin syn: Počas mimoriadneho voľna som si uvedomil a začal viac vážiť slobodu ako takú. Vždy som rád chodil do obchodov, ale teraz ms to vyslovene nebaví. Musím ísť v konkrétny čas v obmedzenom počte, s rúskom na ústach, pri vstupe musím mať dezinfekciu na rukách a končiac tým, že musím dodržiavať rozostupy. A to ma nebaví. Aj keď samozrejme chápem, že je to veľmi dôležité. Pod slobodou, ktorá mi chýba, rozumiem aj možnosť cestovať a tráviť čas za hranicami. Dá sa povedať, že to ako je dôležitá sloboda, som si uvedomil až vtedy, keď som o ňu dočasne prišiel.

Pratetinho syna žena: Uvedomila som si, aké je super, keď môžeme kamkoľvek a kedykoľvek vycestovať. Po tejto skúsenosti si budem viac vážiť možnosť slobodne vycestovať za hranice a tráviť čas aj mimo Slovenska.

Pratetinho syna švagriná: Počas mimoriadneho voľna som zistila, že si treba vážiť každodenné veci ako napríklad ráno vstať a môcť ísť do roboty či do školy alebo sa stretnúť s kamarátkami na káve. A keďže mám rodinu v Česku a sú stále zatvorené hranice, uvedomila som si aký vzácny je čas strávený s nimi.

